

رفرمیسم به خود می پیچد

رامین ر

جمعه بیست و پنجم بهمن ۱۳۸۷

تمامی فعالان کارگری شاهد دور جدید رویارویی دو جریان فکری در این جنبش بوده اند. اما خیالبافی است اگر فکر کنیم که حاد شدن این رویارویی به علت پیشروی دیدگاه کمونیست های انقلابی بوده است. خیر! چنین نیست. هر چند که طرف باصطلاح "رادیکال" در حملات خود از همان مواضع افشاگرایانه ای که جریان انقلابی علیه رفرمیست ها پیش گرفته بود، یعنی، وابستگی آن به جناح های مختلف سرمایه جهانی و بومی، استفاده کرده باشد. اما، واقعیت آنست که دو جریان سیاسی ای که امروز بر سر تقسیم غنائم به جان یکدیگر افتاده اند و برای هم خط و نشان می کشند، تا دیروز، در هماهنگی کامل، "کمیسیون هفت تپه" را تشکیل داده بودند تا بتوانند در مقابله با جریان انقلابی، مبارزات کارگران این شرکت را به کانال های قابل کنترل خود جهت داده و از ایشان بمثابه سکوی پرش برای دستیابی به منافع گروهی شان استفاده ببرند.

همین چند ماه پیش بود که نماینده ای از "کانون مدافعان حقوق کارگر" در تماس با جریانی در "شورای همکاری تشکل ها و فعالین کارگری" با پیشنهاد همکاری در "هفت تپه" قدم به جلو گذاشت و به نمایندگان "کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری" تذکر داد که تنها پیش شرط این همکاری، عدم حضور نمایندگان "کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری" در چنین ائتلافی است. اینگونه بود که "کمیسیون هفت تپه" از پیوند این دو نیرو تشکیل شد و از اواخر بهار ۱۳۸۷ فعالیت جدی خود را آغاز کرد. اینکه شیوه های اپورتونیستی، تفرقه افکنانه و ضد کارگری "کمیسیون..." چه بود و به کجا کشید، قبلا رفقای دیگری، از جمله یکی از فعالان کارگری شرکت نیشکر هفت تپه، توضیح داده اند و نیازی به تکرار آن نیست، تنها ما این نکته را یادآوری می کنیم که بالاخره، تحت کوشش این کمیسیون، "سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه" اعلام موجودیت کرد. "کانون..."، طبق خصلت انحصارطلبانه ی جریانات بورژوازی، بلافاصله در منزل یکی از رهبران خود با حضور چند تن از نمایندگان سندیکا ترتیب جشنی را داد و با سخنرانی های خود که در رسانه های امپریالیستی و رویونیستی بصورت مبالغه آمیزی انعکاس یافت و سپس در مصاحبه های پی در پی ایشان با همین رسانه ها تکرار گشت، امتیاز "رهبریت" این جریان را مصادره نمود و سر رفیق دیروز و رقیب امروز خود را بی کلاه گذاشت. پس رقیب خیانت دیده، که "سهم خود" را پایمال شده دید، بدل ضربه را به کار برد و اقدام به برگزاری "سمینار پالتاکی سندیکای هفت تپه" کرد. "کانون..." که حاضر نبود "سهم" خورده را باز پس دهد، شروع به تبلیغات ضد برگزاری "سمینار" مربوطه کرد و تلاش نمود تا با ممانعت از شرکت نمایندگان سندیکا و دیگر جمعیت های کارگری از اعتبار "سمینار" مذکور و رقیب برگزارکننده اش بکاهد. در پاسخ به این تعرض بود که "سمینار سندیکای هفت تپه"، در میان راه، تبدیل به "سمینار ضد سالیاریتی سنتر" گشت. و رقیب که به علت شرکت خود در "کمیسیون هفت تپه" نمی توانست در مورد

شیوه های به کار گرفته شده در چگونگی تشکیل سندیکای هفت تپه به افشاگری پردازد، بر افشاگری های جریان انقلابی علیه رفرمیست ها سوار شد و جریان سالیاداریتی سنتر و نقش مهدی کوهستانی نژاد را هدف گرفت. جنجال های بوجود آمده و افشاگری های دو طرف را کمتر کسی است که نخوانده باشد. در این افشاگری ها نیز بار دیگر ثابت شد که برای هر دوی این جریان ها، فقط، رسیدن به اهداف تنگ نظرانه ی گروهی شان اهمیت دارد و مهم نیست که نتیجه ی کارشان به ایجاد تفرقه و تلاشی صفوف متحد کارگران و فعالان کارگری بیانجامد. به همین خاطر نیز از تنها ائتلاف فعالان کارگری در خارج از کشور (اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران) که توانسته بود چند آکسیون نسبتاً موفق را برگزار کند استفاده کرده و با دخالت دادن ایشان در رقابت های انحصارطلبانه شان، چنان ضربه ای بر آن وارد آوردند که معلوم نیست عاقبت آن به کجا خواهد کشید.

و اما جریانی که با استفاده از خط افشاگریانه ی انقلابیون علیه رفرمیست ها وارد گود شده بود، و به دلایلی که اینجا جای تحلیل از آنها نمی باشد، دارای هاله ی گسترده تری از فعالان کارگری صادق می باشد، از درون به زیر ضرب رفت. فعالان صادق این جریان که با این افشاگری ها بیدار گشته بودند، پاسخ به سوالات فرو خورده ی خود را از رهبران می طلبیدند و از ایشان خروج فوری از "کمیسون هفت تپه" را درخواست می کردند. نمایندگان مستقیم این جریان در "کمیسون هفت تپه" نیز که اعتبار و موقعیت خود را از درون، در خطر می دیدند، در جلسات اخیر "شورای همکاری..." دست به دامان جریانات دیگر گشته و از ایشان حمایت طلبیدند تا بتوانند فعالیت مخربانه ی خود در هفت تپه را برای معترضین درون گروهی خود توجیه نمایند. آنها از جریانات شرکت کننده در "شورای همکاری..." تقاضا کردند تا بدین منظور نامه ای حمایت کننده از اقدامات ایشان در "کمیسون هفت تپه"، خطاب به "کمیته هماهنگی برای کمک..." بنویسند. و برای جلب نظر موافق ایشان به چنین اقدامی، پشتیبانی خود را از طرح "تدوین آئین نامه برای "شورای همکاری..."، که تا به حال از آن جلوگیری کرده بودند، اعلام داشته و همچنین، برای شیرین تر کردن معامله، آمادگی شان را برای همکاری و سهمیم کردن دیگران در برگزاری کلاس های مشترک آموزشی برای سندیکای هفت تپه بر روی میز گذاشتند. البته "کمیته پیگیری..." پاسخ استمداد ایشان را با خروج از "شورای همکاری..." داد. چرا که نمایندگان آن انگیزه ای برای حمایت از جریانی که در تمام طول دوران همکاری تنها منافع گروهی خود را در نظر داشت و تا دیروز همکار و همراه رفرمیست ها بود، نداشتند و حاضر نبودند که حیثیت خود در میان کارگران را با ایستادن در کنار چنین جریانی لکه دار کنند.

اما حاصل تمامی این اتفاقات منزوی شدن هر چه بیشتر رهبری رفرمیست "کانون مدافعان حقوق کارگر" بود. ایشان برای مدتی کاملاً فلج شدند و یکی دو ماهی صدایی از ایشان به گوش نرسید. همه می دانستند که رهبری رفرمیست این جریان در حال پیچیدن به خود و لیس زدن زخم هایش است. در ناتوانی، جرات رویارویی با منتقدین اش را نداشت، پس، نخاله ای چون "رضا رخشان" را به جلو انداخت تا بتواند ضربه های انتقادی را به سوی او منحرف سازد. تا اینکه بالاخره فرصت یافت تا چاره ای بیاندیشد. و این چاره را در عقب نشینی از مواضع پیشین خود تشخیص داد و اقدام به انتشار "اطلاع رسانی کانون مدافعان حقوق کارگر و بعضی مسایل پیش روی جنبش کارگری" نمود. (متن کامل این اطلاعیه در پایان این مطلب به عنوان "ضمیمه دو" آمده است). به نظر من صدور چنین اطلاعیه ای، علیرغم ظاهر "رادیکال" اش، توهینی به شعور فعالان کارگری است. آنها در جمله آغازین این

اطلاعیه می گویند: " نظر به پرسش بعضی از دوستان و فعالان کارگری، به تناوب، در مورد مواضع کانون، در قبال تشکل‌های مستقل کارگری و... بهرغم تشریح مواضع در اساسنامه، مقاله‌های متعدد و مندرج در سایت کانون و غیره و جهت روشن شدن برخی از ابهامات موارد زیر ذکر می‌گردد: " (اطلاع‌رسانی کانون مدافعان حقوق کارگر و بعضی مسایل پیش روی جنبش کارگری") این جمله بدان معنا است که کلیه مواضع مطروحه در این اطلاعیه، از قبل نظرات ایشان بوده است که در مواضع "اساسنامه و مقالات مندرج در سایت" شان نیز می‌توان آن را دید. ما از خوانندگان خود می‌خواهیم به متن کامل منشور و اساسنامه ی "کانون..." که در پایان این مقاله بعنوان "ضمیمه یک" اضافه گشته است، مراجعه کنند. در کدام بخش از آن گفته شده است که " کانون راه‌حل‌های سرمایه‌داری اعم از سه‌جانبه‌گرایی و غیره را مردود و خلاف منافع واقعی کارگران می‌داند. " (اطلاعیه، ضمیمه دو) برعکس، در بخش اول "منشور..." مصوب در مجمع عمومی ایشان، خواسته‌های مشخص ۸ گانه آن را در چهارچوب " ... حقوق و مزایایی مندرج در اعلامیه و میثاق‌های جهانی حقوق بشر، کنوانسیون‌های بین‌المللی، حقوق کار و حقوق اجتماعی، قانون اساسی و قوانین داخلی ... " (ضمیمه یک) اعلام داشته که تماماً راه حل‌های سرمایه‌دارانه می‌باشد. آیا "سازمان بین‌المللی کار یا ILO " یک نهاد امپریالیستی و سرمایه‌داری نیست و مصوبات آن و میثاق‌های حقوق بشر، سرمایه‌دارانه نمی‌باشد؟ یا حقوق کار و حقوق اجتماعی، قانون اساسی و داخلی جمهوری اسلامی چه؟ آیا آنها قوانین مصوب یک دولت سرمایه‌داری نیستند؟ مهمتر از همه، در کدام بخش از این منشور و اساسنامه "سه‌جانبه‌گرایی" را مردود و مخالف منافع کارگران اعلام داشته است؟ آنها دروغ می‌گویند. و فعالان کارگری را به قدری بی‌شعور می‌پندارند که گمان می‌برند با انتشار چنین اطلاعیه‌ای می‌توانند آنان را گمراه کنند.

اما فعالان صدیق و انقلابی کارگری ما به توده‌های کارگر گوشزد می‌کنند که "نشستن بین دو صندلی" امکان‌پذیر نمی‌باشد. نمی‌توان حقوق کارگران را محدود به قوانین و مصوبات حکومت‌های سرمایه‌داری نمود و در عین حال صحبت از محکوم ساختن سیاست‌های سرمایه‌دارانه کرد. نمی‌توان در نشست‌های شرکت‌کرد و در کنار نمایندگان‌های اف‌ال-سی‌ای و سالی‌داریتی‌سنتر نشست و داشتن چنین ارتباطاتی را بعنوان یک دستاورد و امتیاز تبلیغ کرد و سپس دم از مخالفت با "سه‌جانبه‌گرایی" زد؟

همچنین فعالان کارگری ما آگاهند که چنین تغییری در سیاست‌های یک جمع دمکراتیک نمی‌تواند راساً توسط هیئت اجرایی آن و یا دبیر اجرایی‌اش بدون رجوع به مجمع عمومی صورت پذیرد. و اگر چنین امری صورت پذیرفته، نشاندهنده آن است که این دم و دستگاه، یک جمعیت دمکراتیک نبوده، بلکه تنها ابزاری در دست یک مشت فرصت‌طلب و دکانی برای فروش خود به هر کسی است که بیشترین امتیاز را به ایشان بدهد. دقیقاً همان چیزی که ما مدت‌ها بود آن را به فعالان کارگری گوشزد می‌کردیم.

در پایان نیز بر این نکته پافشاری می‌کنیم که اگر تا قبل از انتشار چنین اطلاعیه‌ای معتقد بودیم که هنوز عده‌ای می‌توانند در فعالیت‌های کارگری خود صادق باشند، اما ناآگاهانه به دام چنین شیادانی گرفتار شده باشند، پس از این بند بازی سیاسی و آشکار، دیگر نمی‌توانیم بپذیریم که ماهیت واقعی ایشان هنوز پنهان مانده است. پس اگر به زودی با اعلام مجمع عمومی کانون مدافعان حقوق کارگر و برکنار کردن مسئولان آن روبرو نشویم و تصویب سیاست‌های اعلام شده در " اطلاع‌رسانی کانون مدافعان حقوق کارگر و بعضی مسایل پیش روی جنبش کارگری" را توسط این

مجمع عمومی نینیم، کاملاً واضح خواهد شد که هیچ عنصر صادق و انقلابی ای نمی تواند در این جمع حاضر باشد و کلیه ی اعضا آن بصورت یکدست، از نفوذی های بورژوازی در جنبش کارگری هستند.

رامین ر،

عضو هیئت تحریریه - سلام دمکرات

۱۳ بهمن ۱۳۸۷

ضمیمه یک

منشور قانون مدافعان حقوق کارگر

به منظور دفاع از حقوق بنیادی کارگران که در این منشور مزد و حقوق بگیران تعریف شده‌اند، کانونی به نام کانون مدافعان حقوق کارگر در چارچوب مندرجات این منشور و اساسنامه‌ای که به تصویب مجمع عمومی رسیده، تشکیل شده است.

برخورداری از کلیه‌ی حقوق و مزایای مندرج در اعلامیه و میثاق‌های جهانی حقوق بشر، کنوانسیون‌های بین‌المللی، حقوق کار و حقوق اجتماعی، قانون اساسی و قوانین داخلی طبیعی‌ترین حق کارگران است. مهم‌ترین این حقوق عبارتند از:

۱. حق اشتغال و برخورداری از یک زندگی شرافتمندانه

۲. حق برخورداری از امنیت شغلی

۳. حق برخورداری از پوشش تامین اجتماعی مناسب

۴. حق برخورداری از آزادی‌های سیاسی و اجتماعی (آزادی بیان، اندیشه و هر گونه اعتراض)

۵. برخورداری از ادانه‌ی حق ایجاد تشکل‌های مستقل برای همه‌ی کارگران و مزد و حقوق بگیران

۶. حق برخورداری از مسکن مناسب

۷. شرکت موثر نمایندگان واقعی کارگران در جریان قانون گذاری در زمینه حقوق کارگران

۸. رفع هر گونه تبعیض در محیط کار و منع کار کودکان

کانون نهادی است دائمی که در چارچوب این اساسنامه در جهت تحقق اهداف فوق فعالیت خواهد کرد.

اساس نامه

فصل اول

کلیات:

ماده ۱ – تعریف:

کانون مدافعان حقوق کارگر که در این اساس نامه به اختصار کانون نامیده می شود تشکیلاتی است فراگیر که مدت آن نامحدود و تابعیت آن ایرانی و مرکز آن در تهران است. با تصویب هیات اجرایی می توان شعب کانون را در سایر نقاط کشور تاسیس کرده یا محل شعبه‌ی ایجاد شده را در همان حوزه تغییر داد.

ماده ۲- هدف:

کانون بر مبنای منشور مصوب مجمع عمومی در دفاع از حقوق کارگران فعالیت می‌کند.

فصل دوم

عضویت: ماده ۳ – عضویت در کانون برای کلیه‌ی اشخاصی که منشور و اساس نامه‌ی کانون را پذیرفته و حق عضویت بپردازند، آزاد است.

تبصره: معرفی دو نفر از اعضا برای پذیرش اعضای جدید الزامی است.

ماده ۴- لغو عضویت: در صورت تحقق هر یک از موارد زیر، بر اساس صورت جلسه‌ی هیات اجرایی عضویت فرد به حالت تعلیق در می‌آید:

▪ نقض تمام یا برخی از مواد منشور یا اساس نامه

▪ همراهی و هم کاری با محافل ضد کارگری

تبصره: تصمیم قطعی در مورد اخراج یا ادامه‌ی عضویت عضو تعلیق شده با مجمع عمومی است.

فصل سوم

ارکان

ماده ۵ - ارکان کانون عبارتند از:

۱. مجمع عمومی

۲. هیات اجرایی

۳. بازرسان

۴. کمیسیون‌ها

ماده ۶ - تعریف مجمع عمومی: مجمع عمومی بالاترین ارگان تصمیم‌گیری کانون است و به دو شکل عادی و فوق‌العاده نشست‌های خود را برگزار می‌کند.

ماده ۷ - مجمع عمومی عادی: مجمع عمومی هر سال یک بار به طور منظم تشکیل می‌شود.

ماده ۸ - مجمع عمومی عادی بطور فوق‌العاده: مجمع فوق‌العاده در صورت نیاز به درخواست هیات اجرایی، یا بازرسان و یا یک چهارم اعضا تشکیل می‌شود. وظایف و اختیارات و نحوه‌ی اداره‌ی مجمع عمومی فوق‌العاده برابر مجمع عمومی عادی است. وظایف و حدود اختیارات مجمع عمومی:

ماده ۹ - استماع گزارش فعالیت سالانه‌ی هیات اجرایی و بازرسان و تصویب آن

ماده ۱۰ - تعیین خط مشی و برنامه کانون در فاصله بین دو مجمع

ماده ۱۱ - تصویب یا اصلاح اساس نامه و منشور کانون

ماده ۱۲ - انتخاب یا تغییر اعضای هیات اجرایی و بازرسان

ماده ۱۳ - تصمیم‌گیری در مورد ادامه عضویت و یا اخراج اعضای تعلیق شده

ماده ۱۴ - تعیین میزان حق عضویت

ماده ۱۵ - رسیدگی و اتخاذ تصمیم در سایر اموری که منطبق با اساسنامه کانون به مجمع پیشنهاد می‌شود.

ماده ۱۶ - چگونگی برگزاری و اداره مجمع عمومی: جلسات مجمع عمومی به وسیله‌ی ۶ نفر، رئیس، نایب‌رئیس و منشی و ۳ ناظر که از میان داوطلبان با اکثریت نسبی حاضران انتخاب می‌شوند، اداره خواهد شد.

ماده ۱۷ - حضور دست کم نصف به اضافه یک اعضا برای رسمیت یافتن مجمع ضروری است. در صورت نرسیدن به حد نصاب به فاصله حداقل ۱۵ روز جلسه دیگری با هر تعداد از اعضا که کمتر از یک سوم نباشد، رسمیت می‌یابد.

ماده ۱۸ - اتخاذ تصمیم در مورد هر مساله دیگری که در صلاحیت مجمع عمومی فوق‌العاده نباشد.

ماده ۱۹ - هرگونه تغییر در مقررات و مواد این اساسنامه و اتخاذ تصمیم نسبت به انحلال کانون در صلاحیت مجمع عمومی فوق‌العاده است. نصاب رسمیت حضور دوسوم اعضای کانون در جلسه است. هیچ مجمع فوق‌العاده‌ای با حضور کمتر از نصف اعضای کانون قادر به اتخاذ تصمیم نیست.

هیات اجرایی:

ماده ۲۰ - هیات‌اجرایی برگزیده‌ی مجمع عمومی به روش رای‌گیری مستقیم و مخفی و مسئول اجرای مصوبات آن (پیشنهاد: وتدوین سیاست‌های کانون) برای مدت ۲ سال است.

ماده ۲۱ - تعداد اعضای اصلی هیات‌اجرایی هفت نفر و اعضای علی‌البدل چهار نفر است.

ماده ۲۲ - اعضای هیات‌اجرایی در اولین جلسه بعد از مجمع عمومی از بین خود ۴ نفر را به عنوان دبیر هیات‌اجرایی، معاون دبیر، منشی و خزانه‌دار برای مدت یک سال انتخاب می‌کنند.

تبصره: هر یک از اعضای هیات‌اجرایی تنها می‌توانند یکی از سمت‌های موضوع ماده ۲۲ یا مسوول کمیسیون‌ها باشند.

ماده ۲۳ - تصویب برنامه و طرح‌های پیشنهادی کمیسیون‌ها بر عهده‌ی هیات‌اجرایی است.

ماده ۲۴ - دریافت پیشنهاد عضویت افراد و تصمیم‌گیری در مورد آن به عهده‌ی هیات‌اجرایی است.

ماده ۲۵ - تصمیم‌گیری در باره تعلیق عضویت برابر اساسنامه

ماده ۲۶ - تصویب دستور جلسه مجمع عمومی و ارائه گزارش فعالیت‌های هیات به مجمع عمومی وظیفه‌ی هیات‌اجرایی است.

ماده ۲۷ - گشایش حساب بانکی با سه امضا و حق برداشت دو نفر از سه نفر صاحب امضا وظیفه‌ی هیات‌اجرایی است.

- ماده ۲۸- هیات اجرایی می‌تواند از میان خود یک نفر را به عنوان سخن‌گو انتخاب کند.
- ماده ۲۹- جلسات هیات اجرایی با حضور دو سوم اعضای اصلی رسمیت می‌یابد و باید حداقل ۱۵ روز یک بار تشکیل شود. تبصره: در صورت غیبت اعضای اصلی هیات اجرایی به صورت متناوب غیرموجه به مدت پنج جلسه و بطور متوالی غیرموجه به مدت سه جلسه بعد از بررسی در جلسات اجرائی به ترتیب آرا از اعضای علی‌البدل استفاده می‌شود.
- ماده ۳۰- اتخاذ تصمیم در هیات اجرایی با رای مثبت نصف به اضافه یک حاضران در جلسه رسمی انجام می‌شود.
- ماده ۳۱- اعضای هیات اجرایی می‌توانند حداکثر در دو دوره متوالی کاندیدا و انتخاب شوند.
- وظایف دبیر هیات اجرایی
- ماده ۳۲- دبیر هیات اجرایی مسئول هماهنگی میان کمیسیون‌های کانون است.
- ماده ۳۳- دبیر هماهنگ‌کننده (تعیین زمان و مکان) و مسئول تشکیل جلسات عادی و فوق‌العاده هیات اجرایی است.
- ماده ۳۴- تمامی اختیارات و مسئولیت‌های دبیر در صورت غیاب وی به معاون دبیر تفویض می‌گردد.
- خزانه‌دار:
- ماده ۳۵- خزانه‌دار مسوول امور مالی کانون است و کلیه اوراق بهادار کانون با امضای خزانه‌دار معتبر خواهد بود.
- وظایف و اختیارات:
- ماده ۳۶- اداره امور مالی کانون
- ماده ۳۷- تنظیم و نگهداری دفاتر و اسناد مالی کانون
- ماده ۳۸- دریافت حق عضویت و کمک‌های مالی تصویب شده توسط هیات اجرایی، ارائه رسید و ثبت در دفاتر
- ماده ۳۹- ثبت و نگهداری اموال منقول و غیرمنقول و نظارت بر هر نوع عملیات مالی کانون
- ماده ۴۰- تهیه و تنظیم ترازنامه مالی کانون جهت ارائه به هیات اجرایی و بازرسان و مجمع عمومی که در محل کانون در اختیار بازرسان قرار می‌دهد.
- منشی:
- ماده ۴۱- منشی مسئول انجام امور دفتری، هم‌آهنگی امور جاری هیات اجرایی ثبت صورت جلسات و نگهداری دفاتر و اسناد غیر مالی کانون است.
- بازرسان:
- ماده ۴۲- مجمع عمومی دو نفر را به عنوان بازرسان اصلی و یک نفر را به عنوان بازرسان علی‌البدل از میان اعضای کانون با رای مخفی اکثریت نسبی برای مدت یک سال انتخاب می‌کند. تجدید انتخاب بازرسان برای یک دوره دیگر بلامانع است. تبصره: باختمه‌ی مدت ماموریت بازرسان تا زمان انتخاب و شروع به کار بازرسان جدید، بازرسان دوره گذشته هم چنان مسئول انجام وظایف محوله هستند. اختیارات و وظایف:
- ماده ۴۳- نظارت بر انطباق کلیه امور کانون با منشور، اساسنامه و آئین‌نامه‌های مصوب و تصمیمات مجمع عمومی
- ماده ۴۴- فراخوان به مجمع عمومی فوق‌العاده.
- ماده ۴۵- رسیدگی به شکایت اعضا و در صورت لزوم تهیه گزارش و ارائه به مجمع عمومی و هیات اجرایی.
- ماده ۴۶- نظارت و رسیدگی به دفاتر اوراق و اسناد مالی.
- ماده ۴۷- اظهار نظر در باره‌ی تراز مالی به مجمع عمومی.
- ماده ۴۸- بازرسان می‌توانند بدون حق رای در جلسات هیات اجرایی شرکت کنند.
- تبصره ۱: کلیه وظایف و اختیارات فوق برای هر یک از بازرسان بطور جداگانه محفوظ است.
- تبصره ۲: هزینه‌های مورد نیاز بازرسان با تصویب هیات اجرایی قابل پرداخت است.
- کمیسیون‌ها
- ماده ۴۹- کمیسیون‌ها بازوی اجرائی سیاست‌های کلی کانون هستند که به تصویب هیات اجرایی رسیده است. وظایف کمیسیون‌ها:
- ماده ۵۰- کمیسیون‌ها موظف به دریافت طرح‌های پیشنهادی اعضا و پس از تصویب در کمیسیون آرایه به هیات اجرایی هستند.
- ماده ۵۱- کمیسیون‌ها موظف به اجرای طرح‌ها و سیاست‌های مصوب هیات اجرایی هستند.
- ماده ۵۲- تعداد اعضای هر کمیسیون متناسب با شرایط به تصویب هیات اجرایی می‌رسد.
- ماده ۵۳- هر کمیسیون می‌تواند هیات‌رئیس‌های مرکب از یک نفر هیات اجرائی و دو نفر از اعضای کمیسیون برای خود انتخاب می‌کند.

ماده ۵۴ - مصوبات کمیسیون ها با رای مثبت حداقل دو سوم اعضای رسمیت می یابد.

ماده ۵۵ - هر کمیسیون آیین نامه ای داخلی خود را تدوین و جهت تصویب به هیات اجرایی ارایه می دهد. کمیسیون های کانون عبارتند از:

ماده ۵۶ - کمیسیون فرهنگی و آموزش: مسئول تهیه و تدوین مطالب مقالات و طرح های آموزشی مورد نیاز کانون است.

ماده ۵۷ - کمیسیون حقوقی: وظیفه دفاع از حقوق کارگران و فعالان کارگری را در مجامع داخلی و بین المللی، قضائی و تهیه لوایح لازم برای دفاع از آنان را بر عهده دارد.

ماده ۵۸ - کمیسیون روابط عمومی و تدارکات: وظیفه ای اطلاع رسانی و ارتباط با تشکل ها و نهادهای داخلی و بین المللی در جهت پیشبرد اهداف کانون و نشر کتاب ها و جزوه ها و بیانیه های کانون از طریق وسائل مختلف ارتباط جمعی و هم چنین تهیه و تدارک برگزاری مراسم و تجمعات کانون است. جمع مشورتی

برای ایجاد هماهنگی و هم فکری بیش تر همه ی اعضا و فعالان کانون در جلسه های مشورتی به گفت و گو و تبادل نظر می پردازند. جلسه های جمع مشورتی، ماهی یک بار تشکیل می شود و حضور تعدادی از اعضای هیات اجرایی در آن لازم است.

نظرات و راهکارهای طرح شده در جمع مشورتی، بدون ضمانت اجرایی راهنمایی عمل ارکان مختلف کانون خواهد بود.

فصل چهارم

منابع مالی :

ماده ۵۹ - منابع مالی کانون عبارت است از دریافت حق عضویت ها و کمک های مالی دریافتی که به تصویب هیات اجرایی رسیده باشد. سقف کمک ها توسط مجمع عمومی هر ساله به تصویب می رسد. فرد یا نهاد کمک کننده به صورت شفاف باید با معیارهایی که در منشور کانون آمده است، منطبق باشد.

فصل پنجم

انحلال کانون

ماده ۶۰ - انحلال کانون تنها با تصویب مجمع عمومی امکان پذیر است. دستور انحلال به وسیله هیات انحلال (تسویه) منتخب مجمع عمومی مشخص می شود. این هیات وظیفه تسویه امور کانون را بر عهده خواهد داشت. روش تشکیل مجمع عمومی برای انحلال همان راهکار تشکیل مجمع عمومی فوق العاده ی کانون خواهد بود.

ماده ۶۱ - کانون می تواند با رعایت قوانین و ضوابط مقرر در تشکل های دیگر که اهداف و عملیات مشابه دارند، ادغام شود.

ماده ۶۲ - پیشنهاد ادغام باید در مجمع عمومی فوق العاده کانون قبول گردد.

این اساسنامه در پنج فصل و ۶۲ ماده و شش تبصره در تاریخ ۱۳۸۷/۲/۲۰ به تصویب مجمع عمومی رسید.

Email: kanoon.m.h.kargar@gmail.com <http://kanoonmodafean.blogfa.com>

مشاوره حقوقی تلفنی

کانون مدافعان حقوق کارگر

ضمیمه دو

اطلاع رسانی کانون مدافعان حقوق کارگر و بعضی مسایل پیش روی جنبش کارگری

کانون مدافعان حقوق کارگر

نظر به پرسش بعضی از دوستان و فعالان کارگری، به تناوب، در مورد مواضع کانون، در قبال تشکل های مستقل کارگری و... به رغم تشریح مواضع در اساسنامه، مقاله های متعدد و مندرج در سایت کانون و غیره و جهت روشن شدن برخی از ابهامات موارد زیر ذکر می گردد:

۱- کانون از هر گونه تشکل مستقل کارگری اعم از شورا، اتحادیه و سندیکا و استقلال نهادهای کارگری از دولت، کارفرما و احزاب حمایت می کند. این استقلال مانع از همبستگی آنان با احزاب سیاسی و جنبش های اجتماعی مترقی در مبارزه مشترک برای پیشرفت اجتماعی، آزادی های دموکراتیک و عدالت نیست اما این پیوند و همبستگی نباید به محدودیت عمل این تشکل ها منتهی شود. نباید به استقلال آنها و خصلت مردمی آن خدشه وارد کند. زیرا نهادهای کارگری متعلق به همه ی کارگران با گرایش های مختلف است. کانون معتقد است که موضوع تعیین کننده، میزان آگاهی طبقاتی، همبستگی و توانمندی کارگران در یک واحد می باشد و به تناسب آنها و نیز ظرف تاریخی، کارگران نوع تشکل را برای خود برمیگزینند.

در همین راستا کانون راه حل های سرمایه داری اعم از سه جانبه گرایی و غیره را مردود و خلاف منافع واقعی کارگران می داند.

۲- کانون معتقد به استفاده از نهادهای بین المللی کارگری جهت اطلاع رسانی در راستای ارتقای مبارزه کارگران و همبستگی با کارگران

جهان است اما تمرکز محوری و اصلی خود را بر نیروهای داخلی (کارگران و فعالان کارگری) قرار می‌دهد.

۳- طبق اساسنامه کانون افراد متقاضی عضویت نباید همکاری با محافل ضد کارگری داشته باشند و لذا هر گونه همکاری با محافل حتی کارگری که وابسته به سرمایه‌داری جهانی می‌باشند را مردود و متضاد با منافع طبقه کارگر می‌داند.

۴- کانون از فعالیت‌ها و اقدامات کلیه جریانات و افراد فعال در جهت منافع کارگران حمایت نموده و همچنین تقسیم‌بندی و شاخص‌گذاری ذهنی و بدون موازن علمی را مردود می‌داند.

۵- کانون مدافعان حقوق کارگر وظیفه‌ی خود می‌داند که فارغ از مرزبندی‌های سیاسی و مطابق با منشور خود از حقوق انسان‌هایی که به هر شکل مورد ظلم و ستم قرار می‌گیرند دفاع نماید و به اعمال غیرانسانی (قانونی و غیرقانونی) اعتراض نماید و از آزادی فعالیت‌های اجتماعی برای کارگران و سایر اقشار جامعه دفاع می‌کند.

۶- جنگ‌افروزی یکی از ابزارهای نظام سرمایه‌داری برای حل بحران‌های خود است. به اعتقاد ما هرگونه جنگ‌افروزی و ایجاد زمینه‌های آن، تنها به ضرر کارگران و زحمتکشان است که هزینه‌های آن را کارگران، زحمتکشان، زنان و کودکان می‌پردازند. ما خواهان محکومیت جنگ‌طلبی و جنگ‌افروزی هستیم. زیرا به راه انداختن جنگ‌های فرقه‌ای و منطقه‌ای تنها به گسترش بنیادگرایی منجر می‌شود، که متناقض با منافع کارگران و زحمتکشان است.

در آخر کانون از نقد و بررسی علمی نظرات و عملکرد خود استقبال می‌کند و آن را فرصتی برای رشد آگاهی طبقاتی، همبستگی میان کارگران و ارتقای فعالیت‌های خود می‌شمارد.

[روابط عمومی کانون مدافعان حقوق کارگر](#)